

Voorwoord

Het aardige van een boekje over de geschiedenis van de Faculteit der Biologie is de gelegenheid die het biedt om actuele ontwikkelingen in de context van 50 jaar geschiedenis te plaatsen. Ikzelf heb van die 50 jaar er 35 meegemaakt, voldoende om van enige afstand vast te stellen welke opmerkelijke ontwikkelingen zich in die periode hebben voorgedaan, en hoe het verder zou kunnen/moeten gaan. 7

Als eerste valt op dat sinds de zestiger jaren het totaal aantal ingeschreven studenten zowel als het aantal personeelsleden ruimschoots is verdubbeld. Dit ondanks het feit dat er in de afgelopen decennia diverse bezuinigingen op het hoger onderwijs hebben plaatsgevonden. Kennelijk liep dat voor ons zo'n vaart nog niet.

De levenswetenschappen, waaronder de biologie, zitten duidelijk in de lift. Waar de vorige eeuw op bètaterrein vooral een enorme groei van de natuur- en scheikunde heeft laten zien, heeft de 21e eeuw het uitzicht geopend op de ontrafeling van 'het leven'. Het gereedkomen van de analyse van de DNA-basevolgorde van het menselijk genoom in het jaar 2000 markeert de overgang tussen deze tijdperken.

Terugziend naar de zestiger jaren is het ook opmerkelijk dat de cursusduur van de biologiestudie van oorspronkelijk zes jaar, sinds die tijd werd terugbracht naar vijf en vervolgens naar vier jaar, om in 1999 weer toe te nemen naar vijf jaar. Je zou kunnen zeggen dat we na een periode van experimenteren het juiste evenwicht tussen cursusduur en opleidingsniveau hebben weten vast te stellen.

Ook in de biologie is er sinds die tijd veel veranderd. De interviews in dit boekje geven daarvan een veel duidelijker beeld dan ik ooit in enkele zinnen zou kunnen samenvatten. Omdat een universiteit haar onderzoek ten dienste stelt van de opleiding van studenten is het boeiend om na te gaan of het huidige onderzoekprogramma nog wel geschikt is om anno 2000 te voldoen aan de verwachtingen van de